

PLAAGDIEREN IN DE PERS

TROUW
(9 december 1989)

Bewerking "Door de natuur met Henk van Halm"

HET VLIEGEND HERT IS IN ONS LAND BIJNA UITGESTORVEN

Het vliegend hert is onze grootste kever-soort. Zijn formaat doet niet onder voor

dat van veel opzienbarende tropische soorten. Zijn enorme geweiachtige kaken meegerekend kan een mannetje wel 7,5 cm. halen. Wie zo'n beest wil tegenkomen in onze bossen moet beseffen dat de kans erg klein is.

Het dier is in Nederland nog niet uitgestorven. De afdeling entomologie van het instituut voor Taxonomische Zoologie in Amsterdam vermeldt, dat af en toe exem-

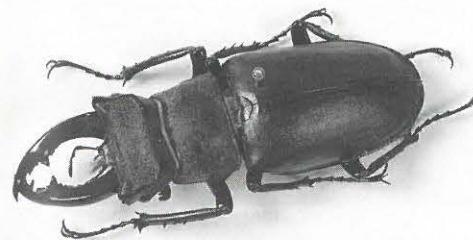
plaren worden gevonden ten Zuiden van Apeldoorn, bij Nijmegen en Breda.

Het vliegend hert is in ons land wettelijk beschermd. De maatregel is vooral genomen om verzamelaars ervan te weerhouden ze te vangen. Natuurlijke leefgebieden van de kever zijn niet beschermd. De larven van het vliegend hert leven van vermolmend hout, zoals hakhoutstobben in de eikehakhoutcultuur. Kolenbranders gebruikten de takken om er houtskool van te branden. Eekschillers gebruikten

men. Dit doen ze door het gewicht van hun gewei, noodgedwongen rechtop. Het gewei wordt door de mannetjes gebruikt in hun gevechten om een wijfje. De larven doen 3 tot 5 jaar over hun ontwikkeling.

Door het onderhouden van hakhoutbosjes in een ononderbroken cyclus kan een geschikt leefgebied worden gemaakt voor het vliegend hert. Net als het knotten van wilgen door vrijwilligers van natuurverenigingen kan ook voor bovengenoemd doel actie worden ondernomen.

Bewerking van "Actie voor bescherming van kerkuilen" uit NATUUR EN MILIEU 14/3 MAART 1990 en de brochure "Kerkuil" van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Vogels.

vliegend hert (*Lucanus cervus*).
foto Stichting Vakopleiding
Ongediertebestrijding

de bast in de leerlooierijen. Zoals bij het knotten van wilgen krijgen de eikestobben er een steeds bredere, deels vermolmende kop door. De onderzoeker Reclaire vermeldt dat in 1924 in Silezie in enkele eikestompen ca 1500 larven van het vliegend hert werden aangetroffen.

Vliegende herten voeden zich met het sap dat uit gewonde eiken vloeit. In juni, juli en augustus vliegen de kevers op warme avonden om de toppen van bo-

KERKUIL

Van de kerkuil die in Nederland een algemene broedvogel was bleef er na de strenge winter van 1963 van de naar schatting 3.000 paartjes maar enkele tientallen over. In de jaren zestig veranderde veel in de landbouw o.a. door grootschaligheid. Houtwallen verdwenen, graanvelden maakten plaats voor maïsvelden. Het halfnatuurlijke cultuurlandschap waaraan de kerkuil gebonden is verdween. Daardoor verdwenen ook de muizen groten-deels en waren er onvoldoende prooidieren voor de kerkuil om zich te handhaven.

Broedgelegenheid verdween, want door restauraties, sloop en opknappbeurten werden kerktorens, boerderijen en schuren ontoegankelijk gemaakt. Onderzoekers als S.J. Braaksma en D. de Bruin ontdekten, dat de kerkuil ook in nestkasten wilde broeden. In samenwerking met boeren werden door vrijwilligers van vogelwerkgroepen nestkasten geplaatst in schuren en rustige bijgebouwen. Omdat een aantal kerkuilen van de nieuwe nest-

